

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
พุทธศักราช ๒๕๓๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕)

อาทิตย์ทิพอาภา
เจ้าพระยายมราช
พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรจัดเขตต์ชุมนุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลว่าการจังหวัดลำพูน ให้มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรค ๑ และวรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๖ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดเขตต์ชุมนุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลว่าการจังหวัดลำพูน ตามเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ขึ้นเป็นเมือง มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง มีนามว่า “เทศบาลเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตต์เทศบาลเมืองลำพูน จังหวัด
ลำพูน ไว้ดังนี้ คือ

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตต์ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ฝั่งตะวันออก
ของลำเหมืองจำแสดตรงที่ทางเลียบวัดสันป่ายาง หนอง
ด้านเหนือจดลำเหมือง หักไปทางทิศตะวันออก จด
หลักเขตต์ที่ ๒

ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์ที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจาก
ทางรถไฟ ๑๕๐ เมตร วัดเป็นมุมฉากออกไป และห่างจาก
หลักเขตต์ที่ ๑ ระยะ ๑๑๔ เมตร หักไปทางทิศใต้ ขนานกับ
ทางรถไฟ และห่างจากทางรถไฟ ๑๕๐ เมตร จนจดหลัก
เขตต์ที่ ๓

จากหลักเขตต์ที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ที่ฝั่งใต้ของแม่น้ำกวง และ
ห่างจากทางรถไฟ ๑๕๐ เมตร วัดเป็นมุมฉากออกไป เลียบ
ฝั่งใต้ของแม่น้ำกวง ไปจนจดหลักเขตต์ที่ ๔

ด้านใต้ จากหลักเขตต์ที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ที่ฝั่งใต้ของแม่น้ำ
กวง และห่างจากสามแยกถนนไปวัดสังฆารามกับคันนาถิ่น
น้ำ ทางด้านเหนือของบริเวณโรงอุตสาหกรรม วัดเป็นเส้น
ตรง ระยะ ๓๕๐ เมตร หักไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
จนจดหลักเขตต์ที่ ๕

จากหลักเขตต์ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ก้นถนนไปปากบ่อฝากตะวันออก และเป็นหลักเดียวกับหลักเขตต์ในเวียง ห่างจากทางเดินเหนือป่าไผ่ วัดตามถนนเป็นระยะ ๓๐๕ เมตร หักไปทางทิศเหนือ จดหลักเขตต์ที่ ๖

ด้านตะวันตก จากหลักเขตต์ที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ที่มุมตะวันตกด้านใต้ของวัดจามเทวี หักเลียบเขตต์วัดไปทางเหนือข้ามถนนไปริมฝั่ง จนจดหลักเขตต์ที่ ๗

จากหลักเขตต์ที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นเลียบเขตต์วัดจามเทวีด้านตะวันตกต่อออกไป และห่างจากศูนย์กลางถนนไปริมฝั่ง เป็นระยะ ๑๕๐ เมตร หักขนานถนนไปริมฝั่ง ไปทางทิศตะวันออก และห่างจากศูนย์กลางถนนนี้ ระยะ ๑๕๐ เมตร จนจดหลักเขตต์ที่ ๘

จากหลักเขตต์ที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นขนานถนนไปริมฝั่ง และห่างจากศูนย์กลางถนนเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร ตัดกับเส้นขนานทางเดิน ที่ขนานกับถนนนอกเมือง และห่างจากศูนย์กลางทางเดินนี้ ระยะ ๑๒๐ เมตร หักไปทางทิศเหนือจนจดหลักเขตต์ที่ ๕

จากหลักเขตต์ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตต์ที่ ๘ ระยะ ๔๐๐ เมตร ขนานกับทางเดินไปทางเหนือ หักเป็นมุมฉาก

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๒๓๓

กับเส้นเขตต์จากหลักเขตต์ที่ ๘ ถึงหลักเขตต์ที่ ๕ เป็นระยะ
๑๒๐ เมตร จุดหลักเขตต์ที่ ๑๐

จากหลักเขตต์ที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ที่ศูนย์กลางลำเหมืองจำแล
ห่างจากหลักเขตต์ที่ ๕ เป็นระยะ ๑๒๐ เมตร หักเลียบ
ลำเหมืองจำแลไปทางทิศเหนือ จนบรรจบหลักเขตต์ที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตต์ดังกล่าวที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน ให้มี
หลักย่อยปักไว้เป็นระยะเพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยตามควร

มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหลื่อม
ล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วน
หนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้น
หรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็มทุก
ส่วน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้ขึ้นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

